

האיירה פניך על עבודך

יציא לאור ע"י

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של מבקשי ה' באורו הברור שג' רבינו הקדוש רבי נתמן מברסלב ז"ע

שנת תשפ"ד

ויצא - ויישלה

על כל זאת אודה י-ה

אילו כל הימים דיו וכל אגמים קולמוסים אין בדינו די לבער, להודות ולהלל להשי"ת על כל אשר גמלנו, כשבחסדי ה' העצומים עלינו זכינו בסייעתא שמיא לה"ל הגיליון ה-13 במספר.

הגיליון 'האיירה' מבית 'מערכת ברסלב' החל הכן את צעדיו הראשונים אך לפני חודשים ספורים, אך כבר בתוך זמן מועט ביותר התרחב והתפשט תפוצתו לממדים עצומים ביותר. הגיליון על שלל מדוריו המרתקים הופיעו כמים קרים על נפשות עייפות. בדור חשוך בו אנו נמצאים, כאשר נסתרה כל חזון וכל אחד מבקש עצה ותרופה למאובו, הפיחה הגיליון טללי תחיה בלבות אלפי חסידים ואנשי מעשה אשר מצאו בו את אשר חיפשה וייחלה נפשם זה זמן ועידינים טובא.

התגובות המגיעות למערכת מכל קצווי תבל מרגשות ומעודדות עד ללאוד, מכל גווי הציבור, ידאים ושלמים, מבקשי ה' דורשי שמו, כולם כאחד מפארים ומשבחים את הגיליון החשוב המביאה ברוב פאר וגאון את דברי צדיקי האמת המוכרחים והכרחיים כל כך בדור התפוכות כשלנו.

וכפי שענייכם תחזינה מישרים, חברי המערכת העוסקים במלאכת הקודש אינם שוקטים על שמריהם לרגע, לפאר ולשלל את הגיליון המהודר יותר ויותר, כשתחת לכל זה טמונה שעות רבות של מחשבה ותפילה, כדי להביא לציבור מבקשי ה' תורה מפוארת בכלי מפואר' למען יוכלו רבבות נפשות ישראל להרוות נפשם מבאר המים הנובעים ממקור מים חיים, הצדיקי אמת.

תפילתנו ותקוותינו אחת היא, שנוכל למלאות את תפקודנו נאמנה, להוסיף ולהגביר חיילים לקדושה. עדי קיום 'זמלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים!'

התאכרבת

הרב ברוך לב

רוצה לספר לכם...

טוהר לכך; מלבד מה שנטע בי יסודות ויתדות של אמונה יהודית פשוטה ותמימה, חיה וקיימת, במי שאמר והיה העולם, אשר בחר בי מכל עם ורוממני מכל לשון וקדשני במצותותיו; מלבד מה שסלל לי ארחות חיים ללימוד התורה, לזיכוכ המידות, לטהרת החיים ואפילו לקדושת האכילה - מלבד כל זאת ועוד אלף 'מלבד' כיוצא בהם ולמעלה מהם - עוד טרח להצית נרות דולקים על שולי כבישים צרים בחיי, להאיר לי גם שם את אהבת השם יתברך אלי, את אהבתי להשם יתברך, את רצוני הפשוט להיות טוב, את יסורי ודכדוכי מעצם נפילתי בשבי אל ארץ לא לי, את יקרת נשמתו ואת גודל ערכי בכל העולמות.

וכאשר הסתככו השבילים הללו, מלאי הקוצים והקמשונים, וירדו עוד כלפי מטה - ממולכדים ושורצי רגעי טרף וחורבן - גם שם, למרבה התדהמה, הנה מאירים נרות של רבי כל כך יפים וצולמים, המלמדות אותי שאם יש לתהום פתחים שאפשר ליפול דרכם פנימה, משמע שהתהום אינה חסומה, ואפשר גם לצאת ממנה, דרך אותם פתחים ממש.

אני רוצה לספר לכם על רבי, צדיק מלא רחמנות, שנפשו איוותה שהנשמה שלי - החצובה מתחת כסא הכבוד - תגיע אי פעם לתיקונה. שלא תשוב להתגלגל לכאן בפעם המי יודע כמה. שאם היא כבר פה, שלא תתגלגל כאן סתם כך, מיום אל לילה, משבת אל חודש ומשנה אל שנתיים, בלי פשר וכלי תכלית.

ודודי שלח ידו מן החור, מגבחי שחקים של יחידי הדורות, לרדת ולהשתלשל עד מצולות ים, עד ההשתלשלות שלי, מקום שאני עומד, להחזירני בתשובה תמיד ולהוליכני בדרכי התשובה, ללוות אותי ברגעים מביכים וקדושים של תשובה, להיות לי שם סעד ועזר עד שאראה אור.

זוה קורה, ברוך ה'.

כל כך רוצה לספר עוד ועוד, וללחוש באזנכם גם על הבטחתו להיות עמי לעולם הבא. מה אעשה, תם הגיליון.

אני רוצה לספר לכם על רבי שמלבד כל הדרכותיו בכל נתיבי החיים העולים בית אל - לפרטי פרטיהם הקדושים והטהורים - שת לבו הגדול ורחמנותו העצומה להדריך אותי במצבי קטנות ולהאיר לי שעות ורגעים מעצבנים של בלבול ותסכול.

לא פחות והרבה יותר, שלח את אלומת אורו עד אלי, לגרש לי את החושך השורר במצבי נפילה - ואפילו כאלה היורדים מטה עד מנהרות שאול תחתית, חס ושולם, ירחמני ה', ובעזרתו ית' לא עוד, לעולם.

אני רוצה לספר לכם על נין של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, רבי צעיר לימים שחי כאן על קרקע עולמנו שלושים ושמונה בלבד - לפני מאתיים ושלוש עשרה שנה - וממרום השגותיו האלוקות המגיעים עד שמי השמים, הפך לטובה את חיי הפרטיים, אלה המתנהלים היום כאן על אדמת עולם, בשנה שאנו מונים אותה חמשת אלפים תשפ"ד לבריאת העולם.

רבי קדוש, שככל הנראה כבר בימים ההם, לפני מאתיים ושלוש עשרה שנה, שם באוקראינה הקרה - צפה למרחקים עד סוף ימות עולם וראה את הנסינות הרוחניים שיתרגשו לבוא על בני ישראל, בכל כך הרבה תחומים - וברחמי העצומים לא הסתפק בקריעת שבעה ריקיעים ותהומות ארץ לפני המונים כה רבים, להראותם כי השם הוא האלוקים ואין עוד מלבדו - אלא טרח להכין אותי הפעוט אל דרך חיים, שלעתיים עולה שמים ולעתיים יורדת תהומות, וצייד אותי ואת חבריי ואת בני משפחתי בכלי מלחמה לקראת התהליך המרתק והמתיש הזה, המלא טעם חיים וקרבת אלוקים.

ומלבד מה שלימד אותי אל"ף ב"ת, גם כשכבר לא מרוח עליהם דבש - אל"ף ב"ת של חיים ושל תורה, מפשטי פשטותה ועד גבהי גבהיה; מלבד מה שהדריך אותי איך מתפללים - ובכלל הוא שפתח לי את הפה ולימד אותי לדבר להקב"ה, ושתל בי לב

<p>על הטוב יסר מהדי נתן שלמה פראגנה ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת איירי בני למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי יגנתן דרוק ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בתו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי יהודה חשין ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי צבי נחמן רובינפין ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי זאב שפירא חיים ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת איירי בני למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי שמעון אנשין בית שמש</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי נחמן רייכר ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי נפתלי גולשבסקי בית שמש</p> <p>שתרם 1000 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>על הטוב יסר מהדי אברהם ראטענבערג מאנסי</p> <p>שתרם 2000 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למו"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>
---	---	---	--	--	--	--	---	--

החיפוש והביקוש בספרי חב"ד

כך עברתי מספר לספר, למדתי והגיתי בכל ספר תקופה ארוכה, עד שראיתי שלא מכאן תבוא השועה, עדיין אין האור הבוקע מדבריהם חודר אל לבי העטוף בגוף גשמי... היה תקופה שלמדתי הרבה ספרי חב"ד, והסתובבתי כמונב בין חסידים ואנשי מעשה ב'מעייני ישראל'...

אך עדיין לא מצאתי מרגוע לנפשי, כי אחרי כל הדעת והתבונה והמוחין שקיבלתי שם, נשארתי עם אותו נפש הבהמית - הזוכר ומרגיש רק את הוואדקע ששתיתי...

התעמקות בספרי חב"ד מקאמאראנא

שוב כעבור תקופה דבקתי בספרי חב"ד מקאמאראנא זי"ע המלאים וגדושים בחכמה עמוקה ועבודה נשגבה, בד בבד למדתי גם ענייני קבלה כפי ציוויו, אך גם שם ראיתי את האור אך מרחוק, ולא הצלחתי ליגש אל הערפל אשר שם האלקים, ושוב נשארתי בתורן באש ההר וכנס על הגבעה ללא משען ומשענה...

רחוק מביתי להבין אם מישוה אי פעם הצליח להתקרב לה באמת על ידי התורות הללו, הלא הם דברים גבוהים ורמים בשמים הראויים לנפשות הטהורות של צדיקים גמורים אשר על ידם יוכלו לעלות עוד יותר ויותר, אך נפשות חלושות כמו אנחנו בדרות הללו מה לנו ולכל זאת...

ההבטה השטחית שלי על ברסלב

כך עברו עלי כמה וכמה שנים, עברתי ללמוד בישיבת מיר המעטייה, ושנתי בדירה עם בחורים חסידיים, בין הבחורים בישיבה היו כמה שזכו להתקרב לרבינו הקדוש זי"ע, והאמת אומר ואבוש שבתוך לבי הייתי בז להם, אמרתי בלבי שכנראה אחרי החיפוש והביקוש אחרי האמת התייאשו ולא מצאו להם מנוח, ועל כן הלכו 'להתחזק' ולחפש נקודות טובות ו'רצונות' ו'כיסופי' בברסלב, כי כל מה שהכרתי מברסלב היו הדיבורים האלו של התחזקות, שבהעדר מי שיפרשם כנכון, הם מתפרשים כחזיונים האומרים לאדם שינוח מעבודתו, להשקיט את נפשו הרעבה ולשקוט, להתחזק מלא כלום...

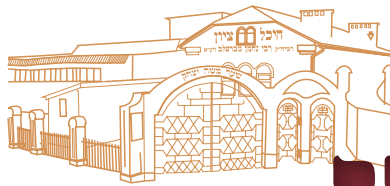
ובפרט לאור כך שיש הרבה מתקרים שהם בחורים חלשים ורחוקים, שאין להם את המניעות כל כך של סביבה וחברה מחייבת, ועל כן הם מתקרים קל יותר, על כן נראה מבחוץ כאילו כל ההתחזקות הולך וסובב לחלושי הדעת כמותם.

זאת ועוד, הרגשתי שהברסלב'רם הם אנשים עצובי לב ונדכאים (פארקוועטש), שכל הזמן מסתובבים עם לב נשבר, ואין להם שייכות לחיות של החסידים, עם 'תיקון וגלעול בראנפ' סעודה'לאך וכל כיצא בזה שהיא מנת חיותם של החסידים, הרגשתי כאילו חסיד ברסלב הם ליטאים במסווה של חסידים...

עד כדי כך, שהיה לי מנוי במכון 'פאר מקדושים' - מכון להוצאת ספרי חסידות ברוב פאר והדר, וכל כמה חדשים שלחו משלוח של כל הספרים החדשים שהוציאו, והיה לי ארון ספרים מכובד ודי גדול מלא וגדוש בספרי קודש, אך כשיצא לאור ספה"ק 'ליקוטי מוהר"י' השארתי זאת בתוך האריזה ושמתיו בגובה הארון באופן שלא תשיג אותו יד, והבטחתי לאחד ממכרי מחסידי ברסלב שאנתן לו את זה במתנה...

יש לו משהו שאין לי

המפנה החד בהבנה יותר פנימית על ברסלב התרחש בימים בהיר אחד, היה זה כאשר באחד הימים נכנס לדירה שלנו בחור שהתקרב לברסלב, ומטבע הדברים היינו מתווכחים איתו הרבה על ענין של ברסלב, והוא בישרותו ותמימותו לא היה נבהל מכל מה שהטחתי בו, אלא על כל דבר השיב בתמימות כפי האמת הידוע לו בלי שום חכמות, ואם לא היה לו מה להשיב לא היה משיב מאומה, אך ראיתי על פניו רוגע ויישוב הדעת, הוא היה כל כך בטוח באמת שלו עד שלא נבהל ולא מתבייש ממה שאינו יודע להשיב, כאומר: איננו צריך לדעת הכל, אך זו היא האמת לאמתית, ואם אתם אינכם רוצים לקבל זאת הרישית בידכם,

מבקשי השם שמצאו מנוח בצל רבינו הקדוש

בציון חמדתי

מוה"ר ישראל ט"נג הי"ו - ירושלים

ה'הזרחה' של הרבי שליט"א: הגוים יש להם דרך' קבוע, אבל יהודי צריך לחפש תמיד

הלימוד בספרי חסידות שעות ארוכות

התחלתי לחפש דרכי העבודה מותן ספרי החסידות, בתחילה היה זה ספרי תלמידי בעל שם טוב כלליים, כדוגמת ספה"ק אוהב ישראל; דגל מחנה אפרים; עבודת ישראל וכיו"ב, הייתי לומד והוגה בהם שעות ארוכות בנסיון ללכת לאורם ולדרכם, עד כדי כך שעשיתי לעצמי מנהג שאינני יסן בשבת בכלל הייתי אוכל שם בביהמ"ד להיות מוכן ומזומן לשמש את האדמו"ר, והיה לי כמה וכמה שעות פנויים לפני השולחן הטהור - שהוא עורך בשעות מאוחרות מאוד, וגם אחרי הטיש הייתי נשאר ער ללמוד ולהגות בספרי הקודש עד תפילת ותיקון, ושוב אח"כ חזרתי ללימודי, כך למדתי כל השבת ספרי חסידות מתוך חיפוש גדול למצוא הדרך והמסילה לנפשי השוקקה.

דרך הבעל שם טוב, מה זה שייך אלי?

האמת אודה ואומר, כי מאז שהתחלתי להגות הרבה בספרי החסידות הרגשתי עוד יותר את המועקה והחסרון האמור, כי כל הספרים הקדושים נותנים עצות ומורידים תורות והשגות קדושות בעולם, אך דא עקא לא מובא בדבריהם הדרך והעצה איך לקיימם. (ולדוגמא אציין מה שמובא בספה"ק העניין שצריכים לתקן את המלכות ע"י שמעלים אותה אל הדעת ע"י מידת תפארת, וכי איך אני האדם הפשוט שייך לכל זה? מהו מידת התפארת שלי שעל ידה אוכל להעלות את המלכות, ומהו המלכות בכלל, ועוד כהנה וכהנה רבות), בספה"ק מובא בעיקר מה שנעשה ממילא ע"י קיום המצוות ועבודת ה' כראוי בקדושה וטהרה, אך איך כל זה שייך אלי - זאת לא מצאתי...

ואם כן הרי נפל פיתא בבירא, מה יש לנו מכל ספרי החסידות אם איננו יודעים לקיים עצותיהם, זאת ועוד, הרי ידוע ומקובל שהבעל שם טוב הק' זי"ע ירד לעולם כדי שבכוחו הגדול יזכו אף החלשים והרחוקים להתקרב להש"ת מכל מקום שהם, וכעת אם דרך החסידות והעצות שבו אין להם שייכות לאנשים פשוטי ערך כמונו, נראה שצריכים לעזוב דרך החסידות ולחזור אל המסילות ישרים, עד שנזכה להגיע למדרגה שנוכל להיות חסידים!! זה בוודאי אינו נכון...

הנסיעות והתפילות בקברי רבותינו הקדושים

מגדל השתוקקותי אל האמת, התחלתי הרבה לנסוע לאוקראינה ופולין לקברי הצדיקים, והייתי עומד שעות בציון קודש הקדשים של הבעל שם טוב הק' זי"ע ומתפלל ומבקש שיאיר את עיני בתורתו, כי לא יתכן שאין לי שייכות לזה, וכן בשאר קברי הצדיקים שהייתי לומד ספריהם, והייתי מתפלל הרבה לה' שידרנני ויביא אותי אל המנוחה ואל הנחלה...

ולדתי בעיר מאנטשעסטער שבפנגלאנד, וחונכתי במוסדות של חסידי סאטמאר שם, ובתוך עמי אנכי יושבת - גדלתי כמו כולם בתלמוד תורה ושיבה קטנה על מי מנוחות, היינו נוסעים לאנטווערפן לכ"ק אדמו"ר מפשעווארסק שליט"א, וכשצריכים לברכה וישועה מזכירים אצל צדיקי הדור כמו הרה"ק מסקולען והרה"ק מטאהש צוק"ל וכן הלאה.

לקראת שנות בחורתי בישיבה גדולה זכיתי לגלות למקום תורה ולעלות ללמוד בארה"ק, למדתי בישיבת סוכטשוב בעיה"ק ירושלים, ומקום האכסניא היתה אצל קרוב משפחה בשכונת מקור ברוך.

'הויז בחור' בחצר הקודש לעלוב

בסמיכות לבית מגוריו קבוע בית מדרשו של כ"ק אדמו"ר מלעלוב ניקלעשבורג שליט"א, אשר הוא בית וועד לחסידים ואנשי מעשה מיט א פארציטישער חסידישער טעם, כל השיג ושיח הולך וסובב בדברי חסידות מתובל בספירי צדיקים, התחלתי להסתובב שם וקיבלתי חיות גדול מאוד בעבודת ה' וחסידות, ראיתי בעיני את גדלותו ורוממותו של הרבי שליט"א בתורה ובעבודת התפילה והתקרבתי אליו אט אט יותר ויותר, עד שנהייתי ה'הויז בחור' ומשמשו בקודש, והייתי קרוב אליו מאוד.

במשך הזמן נכנסתי יותר ויותר בשערי העבודה על דרך החסידות, למדתי הרבה ספרי חסידות וחיפשתי דרך וחיות בעבודת ה', אולם אע"פ שבהשקפה ראשונה לא היה חסר לי מאומה, קיבלתי שפע רב טוב בתורה ועבודה מהאדמו"ר שליט"א, אעפ"י הרגשתי שעדיין חסר לי... הרגשתי שאין לי את כל התמונה... חסר לי משהו נשגב שכדאי לעבוד קשה לקבלו... ואינני יודע אפילו מהו...

חסרון הכלים הראויים לעלות

כעבור זמן יותר הבנתי במקצת את ההרגשה הזאת, הרגשתי שהגם שהרבי שליט"א בעצמו הגיע למדרגות נשגבות בעבודת ה' - הוא הצליח להתגבר על יצרו, הוא מצליח לשבת וללמוד שעות על גבי שעות, הוא מצליח להתפלל בכוח בהתלהבות ובחיות, עם כל זאת אני כשלעצמי איננו מקבל מננו כלים הראויים להגיע למקום שהוא הגיע, כמובן שלא חלמתי אף פעם להגיע למדרגתו של הרבי, אבל אליבא דאמת - למה אנרע ממנו? גם אני רוצה להתעלות ולהעפיל במעלה ההר, ידיברתי עמו כמה פעמים על הקושי בזה שאיננו מצליח להתרומם בחיי היום יום, ואני צריך ישועה רוחנית גדולה, ובגודל טובו היה נתון לי עצות ופעולות להתרומם, אך כל זאת לא החזיק מעמד הרבה זמן...

גם החיות וההתרוממות שקיבלתי מהשלוחנות הטהורות, החזיקו מעמד לכמה שעות או ימים ולכל היותר לכמה שבועות, כך גם ההתעוררות וההתלהבות משיחות קדשו והתורות שאמר, כעבור זמן מה היה הולך ונמוג, הרגשתי שאינם אלא התעוררות והתרוממות זמני.

אך זוהי האמת... החזק שלו והבטחון בדרכו כבש את לבי עד למאור, ראיתי שיש לו משהו שלי אין...

לא רציתי שבהרגשות זמנית אסחף ולא יהיה לי דרך לחזור

ביום מן הימים הוא הביא איתו גליון שיצא לאור ע"י ארגון 'תמימי דרך' שנתייסד אז ללכת עם תורות בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן, ואז הלכו עם תורה ט"ו, הוא הניח את הגליון על השולחן בלי שום כוונה מיוחדת והלך לו, כשהגעתי לדירה הצצתי בו וצדו עיני את מאמר המערכת, שהיה תמצית התורה ההיא, שצריכים להעלות את היראה לשורשה על ידי משפט, דהיינו ע"י שהאדם שופט את עצמו על כל מעשיו וכו', וכך מעלים את היראה לדעת וכו', בראותי זאת תיכף אורו עיני, הלא זה הוא הנשוא שכבר כמה שנים אני מחפש פתרון ועצה, שהרי כאמור כל הספרים מדברים שצריכים להעלות המלכות לשורשה שבדעת על ידי תפארת, והנה הגיע צדיק אחד שכל כך 'לא' רציתי להתקרב אליו ונותן לי עצה מעשית ופשוטה ששייכת לכל אחד ואחד באשר הוא!!!

אז התחלתי להבין שיש כאן יותר ממה שידעתי, אמרתי לעצמי שאני חייב לבדוק זאת לעומק, הגם שהייתי בטוח בעצמי בלי שום צד ספק שלא אמצא בברסלב שום דבר, אמנם מאידך גיסא הרי אם לא אבדוק לעומק לא אוכל להגיד לעצמי שכבר ניסיתי הכל...

בתוך תוכי גם חשתי מאוד, כי כידוע שברסלב מי שנכנס ומבין את הדבר כבר לא יוצא... ולא רציתי שבהתרגשות זמנית אסחף ולא יהיה לי דרך לחזור, על כן הבטחתי לעצמי שני דברים בכדי לינצל מזה באם אכן אתקרב לבסוף: א. שבשנה הראשונה ישר הדבר ביני לבין עצמי ולא יודע הדבר חוצה כלל, ונכלל בזה לא לנסוע לאומאן על ראש השנה כי אז יודע הדבר לעין כל. ב. הייתי מעשן הרבה מאוד, וכדי שיהיה לי מניעה גשמית להתקרב, קיבלתי ע"י שבאם אתקרב אפסיק לעשן כליל.

בידור מציאות הדברים...

התחלתי את מהלך הבדיקה והחיפוש מה שיש לברסלב למכור... וככל שנכנסתי בעומק הבדיקה בחורין ובסדקין הבנתי שוב ושוב שאין מנוס מלהודות שמונח כאן אמת עמוק!

אמת המאיר! אמת אשר כה ייחלתי והתפללתי אליו! אמת לאמיתו!

בהשגחה עליונה נזדמן לי לשמוע את השיעור המופלא של הרה"ח ר' יום טוב חשין שליט"א שנקרא "ההבדל היסודי והמהותי" בו הוא מסביר באריכות מופלאה במשך למעלה מארבע שעות את ההוספה של לימוד הסתער על לימוד הנגלה, והחילוק בין שאר דרכי החסידות לתורת ברסלב (ניתן לשמוע את השיעור במערכת ברסלב שליחה 21053144), ואם כי נתבאר ונתלבנו אצל ביה הרבה עניינים בתורת ברסלב, עדיין היו לי הרבה בלבולים ושאלות בענין גדולת הצדיק וכו'.

ע"כ יעצו לי לנסוע לר' יום טוב שליט"א על שבת ולדבר עמו את המעיק על לבי, ואכן הוא אירח אותי בביתו בסבר פנים יפות ודיבר עמי רבות, ובמשך כל אותו השבת נצרפו ונתלבנו אצלי יותר ויותר עניין ודעת רביה"ק.

חסידי ברסלב לרודותיהם טעו בתורת רבם, רק אני מבין...

ומאז קיבלתי התלהבות דקדושה מרובה והתחלתי מיד ללמוד בספרי דבי רב ספה"ק ליקוטי מוהר"ן שכמונן הורדתי מהבידועים... הגייתי בו בכל יום כמה וכמה שעות! והנה הגם שראיתי את הדרך המחודשת של ספר קדוש זה, עדיין יחסתי זאת שהוא כמו שאר ספרי חסידות, כי לכל ספר יש את המהלך והשפה המיוחדת רק לו, ואם כי בספר זה מוריד רביה"ק השגות גבוהות לעובדא ולמעשה לכל אחד ואחד, בכל זאת לא יכלתי להסכים ולהודות שרביה"ק אינו עוד רבי כמו בכל חצרות הקודש - אלא הוא ענין אחר לגמרי, וכל הזמן שאלתי את עצמי ואת אחרים מנין להם לחסידי ברסלב שגדול כוח רבם עד לדורינו אנו יותר משאר צדיקים? עד שהגעתי למסקנא שכנרנה אני חכם יותר מכל חסידי ברסלב... והם טועים...

לא לעזוב את חיפוש האמת

אמנם השי"ת חשב מחשבות לקרב אותי לחי החיים, ובגודל רחמנותו ריחם עלי והקדים רפואה למכה בדמות חבר אמת איתו עברתי את כל מהלך החיפוש, הלה - על אף שאינו ברסלבע"ר חסיד כלל - היה מעודד אותי עד מאוד ללכת לחפש בברסלב, ממנו שאבתי אז חיזוק ללכת בענין של 'אחד היה אברהם' נגד כל הסביבה בה שהייתי, שמטבע העולם ניסו לעמוד בדרכי למנוע ממני להימנע לעשות 'שטות' גדול כזה, לשרוף את החיים והחיות שאני מקבל זה ימים ימימה, הרי זה שיעגון גרידא ובסוף לא יהיה באפשרותי לחזור חלילה... חברי הטוב היה היחידי שעמד לצדי בעת הזאת לעודדני ולחזקני לא לעזוב נקודת האמת שמצאתי.

ברסלב - רק כאודו של רבי נתן

הייתי מלבן עמו את כל הספיקות והבלבולים בענין רביה"ק, והרי זה עובדא שאין לי הסבר לזה עד היום, עומד לו בחור המתעניין ומתקרב אט אט לרביה"ק, וככל שהבלבולים באים ומבלבלים אותי הוא הולך להתייעץ ולברר העניינים עם אחד שאין לו שום שייכות לברסלב... והוא זה שברר את העניינים בשבילי... חזרני שהיה חוזר ומשנן לי רבות: נקוט כלל זה בידך, אם אתה רוצה להתחבר לאמת של ברסלב, זה רק עם רבי נתן, אם אינך מתבטל לרבי נתן אין זה ברסלב וחבל על זמנך... אל תתפתה להבין את רבי נתן לפי קט שכלך, כי אין לזה שום תקוה!

זה היה למעשה הצלה גדולה בשבילי, כי מטבעי אני 'אויבער חכם' גדול, ואיני יכול לקבל דברים כי כך כולם אומרים, אני צריך להבין דברים מיסודם עד סופם, או ע"פ להבין שצריכים להאמין...

למעשה קבעתי חברותא בספה"ק ליקוטי מוהר"ן עם הבחור המקורב הנ"ל שהיה עמי בדירה, בתקוה שכאשר אלמד עם ברסלבע"ר חסיד ואבין מהלך מחשבתו והילך רוחו אוכל לראות מנין להם כל הילך והגדולה שהם מחשיבים תורה... כל זה היה בחודש אב, על כן קבענו ללמוד בעיון תורה ו' וללכת עם התורה לעובדא ולמעשה לקראת חודש אלול, כבר בתחילה ראיתי וקיבלתי איך ללמוד בבטול ואמונה פשוטה, שא"א לכתוב את זאת ולהסביר.

ובאמת שחלק חשוב ביותר בהתקרבות הוא להסתובב בין אנשי שלומינו ולשאוף את התמימות והפשיטות אשר הוא מנת חלקם, כי רק על ידי זה זוכים לקבל 'הרגשה' בדרכי רבינו, ואם תמצא לומר ריה שיה הוא עיקר ההתקרבות, עוד יותר מקיום העצות ולימוד הספרים, וכמונן שההרגשה הזאת מביאה את האדם לקיום העצות באמת כראוי.

לא קיבלתי תירוץ, אך הקושינות נעלמו

ואכן ראו זה פלא! כשסיימנו ללמוד תורה ו' בעיון לפתע נעלמו הקושינות כלעומת שבא... לא, לא קיבלתי תירוץ על כל השאלות והקושינות שהיו לי, אך השאלות והקושינות לא הציקו לי כמקודם, כי כאשר 'תופסים' את הענין נופלים כל המסכים המבדילים! וכמו שרביה"ק אומר שראוי שיהיו קשיות על השי"ת ועל הצדיקים, כי אם אין קשיות, זה אומר שאנחנו כמותם ובמה גדולים הצדיקים מאתנו.

או אז הבנתי שאכן לזה קייתי! הגעתי אל המנוחה ואל הנחלה! מאי כאן אור בהיר! חן אמת! התקרבות לה! ישויות ממימות ופשיטות! כך שעל אף שיש עדיין איזה קושינות אינם אלא בלבול גרידא ואין בכוחם למנוע אותי מאמת מופלא כזה!

להקריב עצמי למען האמת, כמו שלימדו אותי ברסלב

הנה מתקרים ימי ראש השנה, אחר שהתוודעתי להאי אור בהיר בשחקים, נכסוף נכספתי לקיים ציווי של רביה"ק להיות על ציונו הקדוש על ר"ה, אמנם לא ידעתי כדת מה לעשות, כי אם אסע אז אשרוף את כל הקשרים בחברתי, לא אוכל להמשיך במקומי, הגם שידעתי

כל תיקוני העולמות, ולהיפך ח"ו, הכל תלוי בי ובך ובכל ארד ואחד אשר עודנו חי על פני האדמה

עלים לתוופה, מכתבי קודש ממזרינו הרה"ק רבי נתן זיע"א, מכתב תכ"ט

חיטב שהרבי שליט"א בעצמו לא איכפת לו כל עיקר מזה, כי העיקר מצידו הוא עבודת ה', ואם אחד מרגיש תועלת לנפשו במקום אחר, ראוי לו לילך שם ובודאי שאינו מקפיד על כך, ובפרט שעיקר הדגש שם הוא על האמת, לעבוד את ה' באמת ולא להתייחס לאחרים כלל, אבל מאידך גיסא מלבד הרבי שליט"א יש את החבורה מסיבי שכל זה אינו מוצא חן בעיניהם.

כל זאת ועוד היו לי למניעות ולמחשבות ולא ידעתי מה לעשות, ומה גם שבין אנ"ש חסיד ברסלב גם לא היה לי מקום, כי לא היה לי שום שייכות עם אנ"ש חוץ מהבחור הנ"ל ועוד מכר אחד או שנים, אבל לא היה לי מקום שאוכל לקבוע את מקומי, ומצד שני היו לי כאלו כיסופים עד שהרגשתי שאם איני נוסע טוב מותי מחיי! עד כדי כך!!! הייתי משוכנע בעצמי שאני מוכן להקריב עצמי למען האמת לאמיתו, כמו שלימדו אותי בעלעלב...

בקודש פנימה

החלטתי לשאול את הרבי שליט"א בעצמו מה לעשות, הוא הקשיב לכל דבריו ושאל כמה שאלות, ואז אמר לי בשם הרה"ק החוזה מלובלין ז"ע עה"פ 'כי הגויים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך, שפירש שהגויים יש להם תמיד את אותה עבודה, אבל לנו בני ישראל 'לא כן נתן לנו השי"ת נתן לנו 'לא כן' - דהיינו שאי אפשר לומר 'כן' היא העבודה, אלא העבודה משנית מאדם לאדם ומזמן לזמן עכדה"ק, מדבריו הק' אנו למדים - סיים הרבי את דבריו - שבני ישראל צריכים להמשיך ולחפש תמיד.

ופטר אותי לחיים ולשלום.

כשיצאתי משם תפסתי את עצמי שהרי הבטחתי לעצמי שאני לא נוסע לאומאן בשנה הראשונה! אבל מרוב תשוקה לא היה זה לי אפילו בלבול קל, והיה ברור כשמש שאני הולך לנסוע.

וב"ה היה לי כמה וכמה ניסים ונפלאות עם הוצאות הנסיעה והשהות, ויחית להיות על ראש השנה ביחד עם רבבות אלפי ישראל בצל קודש הקדשים רבינו הקדוש נחל נובע מקור חכמה זי"ע.

ומאז ב"ה אני משתדל לחסות בצל האילן הקדוש לקיים עצותיו הקדושות לטוב לנו כל הימים.

עוזר השי"ת שזנכה תמיד לחפש האמת באמת, ולהיות ערליכע אידן עובדי השם באמת ובתמים בדרך ישראל סבא, ולעשות תמיד רצון אבינו שבשמים בשמחה ובטוב לבב.

האירה עיני

שאלות ותשובות עם משפיעי אי"ש

הרה"ח רבי שאול סירוטה שלי"א

שאלה:

ב"ה זכיתי לראות שינוי מבורך לטובה ע"י עצת ההתבודדות, אמנם היות שאני זוכה לשבת בבית ה' וללמוד בישיבה רוב היום, אזי מטבע הדברים אין לי מקום זמן לשעה התבודדות בקביעות.

החג הפורש כנפיו בעוד שעות ספורות, ולכאורה אין זמן לשום דבר אחר, אמנם בערב פסח שנת תשס"ט נתגלה לעין כל שיש זמן רב פנוי, כל כלל ישראל הצליחו 'לדחוף' בזמן זה מעמדי "ברכת החמה" שהתקיימו במקלות עם בשירות ובזמירות, עומדים להם אלפי יהודים מתפללים ורוקדים בניחותא, וההסבר פשוט מאוד, היות שזה מעמד שבא פעם בעשרים ושמונה שנים, יש בזה חיות ושמחה לכל אחד, ולדבר שיש חיות יש זמן... זהו היסוד!

ובכן אחי היקר! דע שבאמת יש לך זמן ומקום להתבודדות כראוי, אך רק קח לך זמן לדבר ולהתחזק בשגב גדולת וחשיבות ההתבודדות שלך! אם זה בעת התבודדות, ואם זה ע"י הלימוד בספר 'השתפכות נפש', וכך מלבד החיוב שבעצה זו תתפעל עד מאוד מגודל הזכיה שאתה זוכה לקיים עצה זו, תחזור ותשנן בעצמך כל זאת, וכפי שרביה"ק אומר שהאמונה תלויה בפה של אדם, ובעזרת ה' על אף שתשמור על סדרי הישיבה כראוי לבן תורה יתפנה לך זמן רב להתבודדות, תדחה הרבה דברים שבאמת אינם חשובים, ותזכה למלאות זמנך בדבר נצחי אשר יעמד לך לעלמי עד ולנצח נצחים, תזכה לדבר ולשיח את כל ליבך להש"ת בנועם בחיות ובשמחה.

והש"ת יעזור שנזכה כולנו יחד לשמח עצמינו בשמחה דקדושה, ויהיה לנו עזות דקדושה וחיות דקדושה, ובמהרה נזכה לשמחת עולם על ראשינו.

ניתן לשמוע השו"ת בטוב טעם ודעת בקו המערכת. שלוחה 9:7:2

אף כאשר יש לנו זמן לפעמים להתבודד, אין אנו מנצלים זאת כי אין לנו הכוח והמוח לזה, לפעמים יש שהאדם יכול לקום לפנות בוקר להתבודד ולשיח את אשר בלבבו, אך אין לו כוחות הגוף והנפש לקום ולהתבודד, והסיבה לכך היא שכאשר חסר לו לאדם שמחה בדבר, אין לו חוזה ונעשה אצלו עצה נפלאה זו לעול ולמשא כבד, ועל כן הוא חפץ להקל ולהיפטר ממנה.

על כן חלק חשוב מאוד בהתבודדות הוא להתבונן ולדבר הרבה על יקר מעלתה וגודל חשיבותה, כי כאשר יכיר בחשיבות ובאמיתות יקרת מעלתה, אז ישמח ויגיל בכל רגע שזוכה לקיים עצה יקרה זו, וכך במשך הזמן ירגיש ויראה שזו היא תקוות חייו ושמחת יומו, ובוודאי לא יהיה עליו זאת לעול ולמשא, אלא אדרבה יראה בעצמו איך נעשה לו זמן פנוי ומקום ראוי להתבודדות.

אשר על כן יש להדות לה' ולשבח לשמו על כל פעם ופעם שזוכים לעשות התבודדות, ב"ה שזכיתי לקיים עצה כזו! אשרי חלקי! זו היא תקוותי ותשוקתי! על זאת העצה שקיימתי עתה אומר רביה"ק שלי שהיא עצה על כל העצות, זה ביטוי מבהיל, החיות והשמחה בזה היא הנותנת כוח ועוז למצוא זמן להתבודד בנחת וביישוב הדעת.

ולדוגמא נציין, הרי יום ערב פסח לפני חצות הוא זמן שכל אחד עסוק וטרוד עד למעלה ראש, החל מתפילת שחרית; שריפת חמץ; וכלה בהכנת צרכי

הנה בראשונה נדבר בבחינה מעשית, כאשר האדם רוצה באמת להוציא לפועל איזה דבר, כבר ימצא את הדרך לזה, ולהבדיל כאשר בחור רוצה להפסיק מלימודו ולשוחח על דא ועל הא דברים בטלים ואינו רוצה שהמשגיח יבחין בכך, הוא כבר ימצא את הדרך לדבר ככל העולה על רוחו בלא שהמשגיח ישים לב...

והגם שרביה"ק רצה שנגיע לשלימות שהוא שעה התבודדות בכל יום חוק ולא יעבור, אך היסוד שצריך לדעת בזה הוא שבהתחלה אין לתת דגש על השלימות, מתחילים לפי הסדר והזמן שיש, פונים להש"ת וצועקים אליו בכל זמן פנוי שיש.

זאת ועוד הרי רביה"ק בעצמו גילה שאפשר לעשות התבודדות על ספר פתוח, לפעמים אתה מוצא את עצמך בסוף הסדר וכבר מילאת את חובתך בלימוד סדרי הישיבה, תנצל את הזמן - באותו מקום ועל הגמרא הפתוחה - לדבר לפני קונן את אשר בליבך, גם בבין הסדרים אפשר לשבת עם איזה ספר - עם גמרא או שאר ספר קדוש ולהתנענע, להתבודד ולשוחח עם אביך שבשמים, וגם לפני התפילה הינה יכול להגיע ולהתכונן לתפילה - על הספר - בהתבודדות.

אופן נוסף יש והוא להאריך בסוף שמו"ע באלפי נצור' עוד זמן מה, חמש - עשר דקות, או בדרך הליכה מהבית לישיבה ובחזרה, וכן על זה הדרך בכל מיני אופנים שאפשר למצוא חלקי זמן הכא והתם להתבודד.

אמנם יש להוסיף ענין שורשי ויסודי בהתבודדות אשר רבים פוסחים עליה, והוא הבריה התיכון לקיום עצה זו בקביעות, הנה ב"ה ישנם רבים אשר מקיימים רצון צדיק ומשקיעים כוחות ויגיעות רבות בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, אך דא עקא שאין משקיעים די ב"אשרינו" של ההתבודדות, הלא כאשר נתבונן אך מעט בגודל הזכיה הכבירה אשר היא מנת חלקינו, שאנו זוכים לרפואת הנפש מעולה כזו שהיא "המעלה העליונה מן הכל", היינו מלאים בשמחה וחדוה בכל לב ונפש, רבינו הרי הבטיח שכל המקיים עצה נפלאה זו מובטח לו שיגיע בסוף לתיקונו הנצחי.

רביה"ק מרחיב (ח"א תורה ז') שעצה של הצדיק משריש אצל האדם אמת המביאה אותו לאמונה, וא"כ מי שמקיים עצה של הצדיק, אין זה עצה מועילה גרידא, הוא קיבל אמת ואמונה מהצדיק, זה מדבק את האדם לצדיק ועושה מהפכה אצלו, זהו בכל עצה של הצדיק, ובודאי ובודאי בעצת העצות שהיא התבודדות.

ונגל עינינו ונביטה נפלאות בדברי מורינו הרה"ק רבי נתן ז"ע (ליקוטי הלכות, ברכת השחר הלכה ה') 'לבד לבטח תושיבני' שמי שעושה התבודדות יושב בצלו של הקב"ה, הקב"ה שומר ומגין עליו מכל רע בגשמיות וברוחניות, ויש הרבה הרבה לדבר על שגל מעלת יקר עצה זו, וכדאי וראוי ללמוד בהשתפכות הנפש גדולת קדושת ומעלת התבודדות, ולעורר עצמו על זה.

ובכן אנו צריכים להחשיב את יקר המציאות אשר אנו זוכים לה, ואז כאשר שמחים ומאושרים בזה - זה נותן כוח לעשות חיל הלאה, כי נתבונן נא, הלא

החללקה' הגדולה בחצר ציון
רביה"ק באומאן, בה העלו באש נמות
ענקית של 'סמים' בשווי הון עתק

האזינו לסיפור מופת מוצלח שאירע בימים האחרונים

עם האב"ד ר' שמואל שפירא הי"ד ממשכ"ק אומאן

ניתן לשמעת השידה על # 2.3.353

בעלגיע	ענגלאנד	ארה"ק	אמעריקא
323.808.1775	0330.390.0487	02.560.7387	646.585.2985

לעבו מיט א
שמוחת החיים
ויד פאר צייטישע חסידים

קו הטלפון לכלל חסידי פרסל. משמע דבר ה' בימה בעיו ותעצמות, קול חוצב ללבית אש, מני חסידים ואנשי מעשה, אמרות טהורות מנחזירי דצדיקיא, שמעו ונחשו נפשכם.

02.560.7387

בעלגיע 323.808.1775
ענגלאנד 0330.390.0487
ארה"ק 02.560.7387

שחת תבירם | שאלות ותשובות | נענים | באיכות | אין טי...
שחת תבירם | שאלות ותשובות | נענים | באיכות | אין טי...

הדעות הנדול המנתי וחוסן איש האלקים גילה והשאר לנו עצה נוראה. **לעצוק**

כילנו יחד - כל אנשי המבלי תפילה חמישי תר"ו - פסחו ועו נדול מראשונים בישור, הליכה ותעמיקה בברית הומנית

"אית מקום פבודו"

ליקוטי מוהר"ן תנינא י"ב
זמן הליכה מ"ח כסליו ד' ר"ה שנת

התורה המאירה את כל החסידות ותצטיח את קרן חיובותיה